

F S S P X

De Monstrans

“Instaurare omnia in Christo”

Nieuws uit de Hemelstraat

De economische en sociale problemen

Ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

Wat was de zonde van de Sodomieten?

De les van Beauraing

De H. Ansfried

Gebedskruistocht

Ouders,

Elk jaar opnieuw sta ik voor een volle klas van die heerlijke onschuldige kleinen, die ik mag voorbereiden op de mooiste dag van hun leven: de dag der Eerste H. Communie.

Het is een groot voorrecht dit te mogen doen. Het is een verheven uitverkiezing de priester en u te mogen helpen bij zulk een schone taak. Met opzet schrijf ik te mogen helpen. Want denkt er wel aan, ouders, wij zijn slechts helpers. Op u rust de hoofdtak. U moet het eigenlijke werk doen. U moet op de eerste plaats Uw kind voorbereiden. God heeft immers vader en moeder aangesteld als de eerste opvoeders van het kind.

Het is een verheugend teken dat vele ouders de voorbereiding van hun communicantje met zo'n zorg ter harte nemen. Elk jaar opnieuw doet het mijn onderwijzershart goed het blijde enthousiasme te zien van die vele jonge vaders en moeders, die met zo'n vurige geestdrift zich kwijten van hun ouderlijke plicht in deze.

Hoe graag heb ik die ouders mijn gestencilde papieren in handen gegeven. Die grote folioellen met die kinderlijke verhaaltjes, die eenvoudige gebedjes, dat intieme gesprekje van hart tot hart. Wat is er niet schitterend gewerkt met die "heerlijke papieren", zoals een moeder ze noemde. O zeker, het kostte heel wat tijd en werk, maar mijn moeite was al dik en dik beloond, toen ik de volgende dag uit zo'n onschuldig kindermondje mocht horen: "Mijnheer, mijn moeder heeft gisteravond verteld over Zacheus, u weet wel, dat hele kleine mannetje. Het was mooi, mijnheer!"

Waren mijn papieren mooi? Had die moeder gelijk toen ze me zei: "Die heerlijke vellen!" Ik weet het niet. Sommige ouders spoorden mij aan mijn papieren in druk te geven. Ik aarzelde. Een goede vriend gaf de doorslag. "Uitgeven!" gebod hij.

Ziehier het resultaat, vaders en moeders! Het was mijn uitdrukkelijke wens dat elk evangelie-verhaaltje geïllustreerd werd met een prachtige plaat. Vertellen met platen! Is er iets heerlijkers voor het kleine kind? Om de tekst prettig leesbaar te houden heb ik niet telkens onderscheid gemaakt tussen jongens en meisjes. Iedereen zal vanzelf begrijpen, dat het boek zowel voor jongens als voor meisjes bedoeld is.

Laten wij leven!

E.H. Louis Bochkoltz

Beste gelovigen,

“Laten wij leven! Het leven is zo kort. Zalig wie zich uitleeft! Daarvoor is de mens geboren. De bloemen bloeien om geplukt te worden. Waarom zouden wij hun geur niet inademen?”

“Leven als God in Frankrijk! Zorgeloos, lichtzinnig.”

Verkeerde levensvisie! Maar geven we er een goede betekenis aan: “Laten wij leven! Maar dan het mooie en gave, het diepe en trillende, het echte en volle leven, het leven van de heiligmakende genade. Het vergoddelijkte leven, dat wij zullen voortzetten in de eeuwigheid.”

Een vraag: “Wat is de staat van genade?”

Daarop antwoorden velen: “Dat is: geen enkele doodzonde op het geweten te hebben.”

Dit antwoord is juist, doch onvolledig. Het komt overeen met te zeggen: “Leven is niet-dood-zijn”. Het legt niet uit wat de staat van genade is. Is deze staat niet “het goddelijk leven in ons”? Een ziel in staat van genade, is dit niet een ziel die leeft van het leven Gods?

U zult opmerken: “Ik zie de genade immers niet!”

Goed. Verstand, wil, ziel: u ziet niets van dat alles. Wil dat dan zeggen, dat u geen verstand, geen wil, geen ziel heeft? Zo is het ook met de genade. Zij is onzichtbaar, doch bestaat: zij is een werkelijkheid.

Een andere opmerking: “De heiligmakende genade, dat is me te geleerd! Goed voor de priesters, de kloosterlingen, de theologen. Ik begrijp er niets van”.

— Wie zijt gij, die zo spreekt? Paulus predikte over de genade. Wie waren zijn toehoorders? De leerlooiers van Ephese, de scheepslossers van Korinthe. Mensen verzonken in het stof, nauwelijks christen geworden. Zij begrepen hem. Hebt gij dan minder verstand dan zij? Kind en kleinkind van

gedoopten, zijt gij minder christen dan zij?

Het goddelijke, hemelse leven leven! Overal: thuis, op het veld, in de fabriek, op het kantoor, op de school ... overal kunt gij zo leven. Indien gij waarlijk bewust waart van deze troostende waarheid, zou uw leven dan niet geheel anders zijn? Veel lichter en zonniger worden?

Om dit leven te voeden hebben wij de schat van het Allerheiligste Sacrament. Een schat! Een wonder! Jezus bij ons! Het elixir van de eeuwigheid! “Wie mijn vlees eet en mijn bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem op de jongste dag doen verrijzen”. (Joh. 6, 54).

In deze meimaand zullen wij de vreugde beleven van de Eerste en Plechtige Communies. De ceremonies zullen intiem zijn maar de genaden blijven even groot. Tot alles wat wij kunnen doen om de liefde voor HET Leven, Jezus-Hostie, te laten groeien, zijn uw priesters bereid: catechismusles, gebeden, bedevaarten, goede boeken publiceren enz. En, natuurlijk, voor ons, is de Sacramentsprocessie altijd HET hoogtepunt van het jaar! Dit jaar zal het speciaal zijn. Geen grote plechtigheid, de H. Mis in de tuin met 50 gelovigen volgens de maatregelen en 50 mensen rond het Allerheiligste Sacrament! En wij zijn zo blij te getuigen dat wij leven, gedragen door Hem, die het Leven zelf is! Laten wij van deze Sacramentsprocessie meer dan ooit een akte van geloof maken. Als een parochie. Samen. Er zijn veel kleine werken te doen: de tuin in orde brengen, het altaar in de tuin en het rustaltaar bouwen, versieringen ... Onthoud de datum: zondag 6 juni. Bereid uzelf voor om Jezus door de straten van onze stad aanbeddend te begeleiden.

Moge Maria, Moeder van genade, Maagd met het gouden hart, zoals wij haar in Beauraing op Pinkstermaandag (24 mei) gaan vereren, ons de zoetheid van dit ware leven laten smaken!

De economische en sociale problemen

Mgr. Marcel Lefebvre

Noot: Dit is de vierde brief van het boek *Lettres pastorales* ('Pastorale brieven'). Wij zijn van plan de verschillende brieven te publiceren in *De Monstrans*.

Sinds vier jaar is Afrika getuige van een onmiskenbare, politieke en economische vooruitgang dankzij de oprichting van lokale parlementen en enorme kapitaalsinvesteringen. Wij zien nieuwe industrieën en allerhande moderne installaties oprijzen.

Niettemin gebeurt deze verbluffende vooruitgang niet zonder belangrijke economische en sociale problemen te veroorzaken, die een weerslag hebben op de families en de leden van de maatschappij.

Het lijkt ons noodzakelijk deze problemen te onderzoeken in het licht van de principes van het Evangelie en de Traditie, zoals de Kerk ze ons leert. Is het niet de Kerk die oorspronkelijk onze Europese samenlevingen gevormd heeft? Samenlevingen, die ondanks de dwalingen van de moderne tijd, de diepgaande stempel van de door het Evangelie geïnspireerde beginselen van de rechtvaardigheid en het sociaal leven bewaard hebben.

De lokale parlementen hebben een steeds uitgebreidere bevoegdheid en de onderdanen die onder hun administratie ressorteren, hebben niet allemaal zoveel groeperingen en verenigingen die in beter georganiseerde samenlevingen bestaan. Daarom kan het voor hen nodig lijken om bij verschillende gelegenheden zelf de rol te vervullen van deze privé-verenigingen, zelfs om de rol te vervullen van de familie, omdat zij beiden ontoereikend zijn.

Meer nog, is er bij de leden van de Afrikaanse samenleving geen tendens om alles te willen ontvangen van de openbare diensten, die een beetje als de Voorzienigheid voor de onderdanen is? Een gemakkelijke oplossing, maar één die veel schade toebrengt aan het werk, de vooruitgang, het initiatief, de inspanning, die de bron van de rijkdom

vormen.

Daarom lijkt het ons nuttig om zowel de leiders als de onderdanen te herinneren aan de woorden van Onze Heilige Vader Paus Pius XII: "Het burgerlijk gezag is door de Schepper ingesteld om het sociale leven in een tijdelijke orde te regelen volgens de voorschriften van een onveranderlijke orde, om de fysieke, intellectuele en morele perfectie te bereiken en om de mens te helpen zijn bovennatuurlijk doel te bereiken.

Het is dus het edele voorrecht en de missie van de Staat de privé- en individuele activiteiten van het nationale leven te controleren, te steunen en te regelen om ze harmonieus samen te laten komen tot het gemeenschappelijk goed ... Als de Staat zich de privé-initiatieven zelf toe-eigent en naar zich toetrekt, dan kunnen deze benadeeld worden ten opzichte van het gemeen goed ... maar de eerste en essentiële kern van de maatschappij is de familie ... de mens en de familie gaan van nature vooraf aan de Staat."

Bijgevolg zijn de rechten van de Staat niet grenzeloos. God heeft het openbaar gezag geschapen voor de familie, en de familie voor de vervolmaking van de mens, en niet omgekeerd.

De rol van de openbare Administratie is dus het steunen en aanmoedigen van privé-initiatieven, het bevorderen van hun creatie en ontwikkeling, en boven alles nauwlettend te waken over de vooruitgang van de familie, die de werkelijke bron van de rijkdom en de welvaart van onze samenlevingen is. Maar deze vooruitgang moet er zijn op elk vlak: fysiek, intellectueel en moreel. De onvolkomenheden van de privé-initiatieven en de familie aanvullen maar zich niet in hun plaats stellen, dat is de rol van de Staat. En in deze ondersteunende rol moet ze rekening houden met

de verlangens van de families: de ouders zijn, van rechtswege, de eerste opvoeders van hun kinderen.

Als de Administratie zich in de plaats zou stellen van de familie en de privé-verenigingen, dan zou zij niet alleen haar bevoegdheid te buiten gaan, maar dan zou zij taken op zich nemen, waardoor zij gedwongen zou zijn zonder ophouden de taksen en de belastingen te verhogen en daarmee de economie van het land te verstoren.

Wij willen hier herinneren aan de zware verantwoordelijkheid van hen die de centen van de Staat beheren. Dat geld is het geld van de leden van de samenleving die bijgedragen hebben tot hun productie. Het moet dus zorgvuldig aangewend worden voor het gemeenschappelijk goed. Wie de centen van de Staat voor zijn eigen profijt gebruikt, begaat dus een zware onrechtvaardigheid tegen alle leden van de maatschappij.

Zou het niet deze mogelijkheid zijn om het publieke geld voor zichzelf te gebruiken, die mensen aantrekt tot dergelijke ambten, die een verzekerd welzijn beloven. Terwijl men ze zou moeten aanvaarden met schrik, in de overtuiging dat God strenger rekenschap vraagt van hen die een grotere verantwoordelijkheid hebben.

Een ander gevaar dat de overheid en al diegenen die zich interesseren aan de lokale bevolking natuurlijk verontrust, is de voortdurende exodus van deze laatste naar de steden.

Verschillende redenen, soms lovenswaardige, soms duistere, drijven hen naar de dichtbevolkte steden. Maar dit gevaar verergert niet alleen door het feit van de te grote bevolking van de steden met al zijn gevolgen, maar ook door het verlaten van het platteland door de jeugd, en in het bijzonder door de jeugd die de school verlaat.

Laat ons niet moe worden te verkondigen en uit te leggen aan deze jeugd dat God de handenarbeid veredeld heeft, dat hij gewild heeft dat de mens uit de aarde zijn voedsel haalt en dat geen enkel beroep zo overeenstemt met het familieleven, met een gezond en voorspoedig leven, als de landbouw.

Wij kunnen niet genoeg alles wat de boer helpt om zich aan zijn eigendom te binden, aanmoedigen: het voorbeeld van Europeanen die het land bewerken, de oprichting van landbouwverenigingen met het oog op een meer rationele, meer gevarieerde teelt. Dat doen is meehelpen aan de morele en materiële welvaart van het land.

De samenstelling van de familie, zoals God ze heeft gepland, zoals Onze Heer ze heeft geheiligd, is nog één van onze voornaamste zorgen en niets mag nagelaten worden om ze te realiseren. Het is in de monogame familie dat zijn leden werkelijk tot

een goed samenhangend geheel komen, dat zij de opbloei van alle deugden, van de geest en het hart terugvinden, het gevoel van verantwoordelijkheid dat eigen is aan de mens.

De voorwaarden tot de ontwikkeling van de familie begunstigen door het spaargeld, de eigendom, de leefomgeving en de ambachten, dat is sociaal werk. Beroepsverenigingen aanmoedigen die het belang van de familie en het beroep verdedigen en er lid van worden, dat is de maatschappij opbouwen op duurzame grondvesten.

Vechten tegen alcoholmisbruik, tegen het nietsdoen, dat is de familie beschermen.

Maar men moet om de echte oplossing te vinden harder zoeken naar het kwaad dat onze samenleving binnendringt.

Het grootste gevaar dat wij bemerken en dat de samenleving volledig riskeert te bederven, is de ongebreidelde zoektocht naar het louter tijdelijke welzijn. Wij zouden zelfs kunnen zeggen het louter lichamelijke welzijn. En hierin is de verantwoordelijkheid van de Staat groot door het invoeren van de 'laïcité' in dit land, de zogenaamde neutraliteit. Wij zijn er ten diepste van overtuigd dat er niet één Afrikaan is die niet lijdt bij de gedachte dat door deze doctrine men uit het hart van hun kinderen de allergrootste rijkdom en het allergrootste kapitaal van de wereld wegrooft: de vrees voor God en het respect voor zijn Wet.

Tegenover het grote kwaad, de grote medicijnen: men moet in de harten van onze jeugd de zoektocht naar het welzijn naar het louter lichamelijke vervangen door een zoektocht naar ook een intellectueel en moreel welzijn. "Wat baat het de mens gans de wereld te winnen, als hij schade lijdt aan zijn ziel?" En al vanaf hierbeneden heeft de mens, wiens verstand en hart niet de twee grote liefdes, voor God en voor de naaste, bezit, zijn menselijke waardigheid verloren.

Welke familievrader zal ontkennen dat het voor hem veel aangenamer is te leven met weinig geld maar omringd door een echtgenote en kinderen, die van hem houden, dan veel te bezitten en te leven in een ontwricht gezin te midden van kinderen van wiens genegenheid men hem beroofd heeft.

Nog meer, een mens is zijn naam maar waardig als hij in zijn hart een liefde bezit, die niet kan verdwijnen, die noch de tijd, noch de ruimte, noch de ziekte, noch de dood hem kunnen ontroven. Een liefde die groeit en zich ontwikkelt in de mate dat zij zich hecht aan haar innigste begeerte: de liefde voor God, zijn Vader, zijn Schepper, de liefde voor Jezus-Christus, zijn Redder, de liefde voor Maria, zijn Moeder. Komt de beproeving, de scheiding,

Stichter aan het woord

de oorlog, de ballingschap, buiten de liefde van de zijnen, is er een familie die hem nooit verlaat. Hij weet, hij gelooft, dat er iemand is “die elke mens die in de wereld komt, verlicht” en hij is des te meer gehecht aan de zijnen wanneer hij ze terugvindt in God, Schepper en Redder van zijn gezin. De banden van de zinnelijke liefde zijn zo fragiel, zo wankel, zo vergankelijk. In God en in Onze Heer Jezus Christus, worden deze banden vermenselijkt, vergoddelijkt, geheiligd.

Het grote kwaad van onze moderne wereld is dat het de dorst naar het genot in de harten van de mensen heeft aangewakkerd en het hart en het verstand heeft afgewend van het ware geluk. Hierdoor heeft men de regelaar van de ziel vernietigd, heeft men zijn evenwicht gebroken, heeft men van de mens de zon van zijn leven weggenomen. Enkel de gedachte aan God, de onderwerping aan de wet van de naastenliefde, enkel het Bloed van Onze Heer Jezus Christus in de Eucharistie kunnen een rem en een maat leggen in het hart van de mensen.

Moge het God behagen dat de mensen, die verantwoordelijk zijn voor hun broeders, dit zouden begrijpen! En wat zouden wij dadelijk zien? De machtigen en de leiders van deze wereld zouden het voorbeeld van de matigheid tonen, zouden zich inspannen om de families te ondersteunen en de privé-initiatieven inzake het spaargeld, de sociale zekerheid, het verwerven van een eigendom en een geschikte woning aanmoedigen. En bovenal zouden zij de Kerk helpen om aan allen een oprecht en rechtvaardig hart te verschaffen; niet langer een hart van steen, maar een hart dat klopt voor de ware naastenliefde.

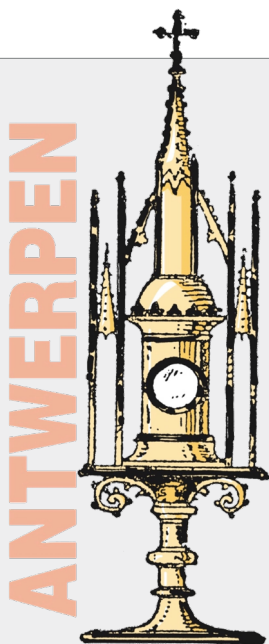
Als deze heilige geest de menselijke harten zou bezielen, dan zouden de rijkdommen breed verspreid worden over de bescheiden beurzen van velen die leven in onzekerheid en ellende, in plaats van door gierigheid en egoïsme voorbehouden te zijn aan enkelingen. En dezen zouden het niet uitgeven om hun lusten te bevredigen. Hoeveel geld wordt niet onnodig uitgegeven aan bedwelmende dranken? Als het zou gebruikt worden om woningen, dispensaria en kerken te bouwen, dan zou het land meer kunnen bogen op humanisme en werkelijke beschaving.

Dat zij die zich inspannen om van de Afrikaanse volkeren gelukkige en welvarende samenlevingen te maken, proberen hen het volledige welzijn te verschaffen: lichamelijk, intellectueel en moreel.

De rijkdommen van deze wereld zijn zo vergankelijk en zo slecht verdeeld dat men zich ten allen prijze zou moeten inspannen om ten minste de onuitputtelijke rijkdom te bekomen die God overvloedig uitdeelt aan alle zielen van goede wil. Bovendien zal dit ook het enige echte middel zijn om de mensen te laten proeven van de goede dingen van deze wereld, want men geniet pas echt van materiële dingen als men er met mate gebruik van maakt ...

Wij zijn er van overtuigd dat de geloofsovertuiging van dit land van het materialisme zal gered worden door de Kerk die predikt, die onderwijst: “*non ad destructionem sed ad aedificationem*”, “niet om te vernielen, maar om op te bouwen”.

Dakar, 25 januari 1951.

Sacramentsprocessie

ZONDAG 6 JUNI 2021

De Sacramentsprocessie gaat door! Onthoud de datum. Kom naar Antwerpen om Onze Heer te aanbidden!

50 mensen zijn toegelaten om op straat te lopen.

7.30 u. Gelezen H. Mis

8.30 u. Gelezen H. Mis in de tuin

10.00 u. Hoogmis in de tuin (beperkt aantal plaatsen!)

gevolgd door de Processie van het Allerheiligste Sacrament

Meer details volgen.

Info: hemelstraat.info@fsspx.be

Ter gelegenheid van de 50ste verjaardag van de Priesterbroederschap Sint-Pius X

E.H. Gabriele D'Avino, Prior van de Priorato Madonna di Loreto - Rimini (Italië)

Wij smeken om de Goddelijke Zegen over deze Priesterbroederschap, opdat ze kan slagen in haar voornaamste doel: de vorming van heilige Priesters. (*Mgr. François Charrière - Oprichtingsdecreet van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, 1970*)

Haec omnia et speciatim sapientes normae, quibus Opera informatur et regitur, bene sperare faciunt de eadem associatione.

Al deze dingen, en vooral de geleerde regels waaruit het Werk bestaat en waardoor het bestuurd wordt, doen ons vast vertrouwen in de gemeenschap zelf. (*Kardinaal Wright, Prefect van de Congregatie voor de Clerus - Lofbrief, 1971*)

De Priesterbroederschap Sint-Pius X: een werk van en voor de priesters

Inleiding

Vijftig jaar geleden schonk de Rooms-Katholieke Kerk het leven aan een nieuwe congregatie, de Priesterbroederschap Sint-Pius X, de laatste in een zeer lange reeks geestelijke, klooster- en religieuze gemeenschappen, waar de geschiedenis van het christendom al zeer rijk aan is. Bij haar stichting telde ze slechts enkele seminaristen en enkele huizen; vandaag zijn we met ongeveer 650 priesters, meer dan 200 seminaristen, enkele honderden huizen en nog veel meer. Velen onder u, beste lezers, kennen onze congregatie al jaren, misschien zelfs decennia, anderen daarentegen hebben ze misschien net leren kennen. Dit artikel heeft dus maar één doel: om de Broederschap helemaal te leren kennen door deze eenvoudige vraag te beantwoorden: *wat is het?*

De naam

Laten we beginnen met haar naam: onze stichter wilde, behalve het 'type' (*broederschap*, wat een synoniem is voor congregatie, gemeenschap, en wat wijst op een sociale vereniging van mensen) en het 'specifieke verschil' (*priester*: we zullen zien dat ze samengesteld is uit en bedoeld is voor priesters) er ook de naam van haar patroon en beschermheilige bij zetten, de Heilige Paus Pius X, de laatste paus die heilig verklaard is, tevens de laatste paus die tegen het modernisme gevochten heeft en die de seminaries weer tot bloei wilde brengen, de paus van de gewijde muziek, de eucharistische devotie, en nog veel andere dingen.

Maar nu we toch over patroonheiligen spreken, is het interessant om te wijzen op de twee andere grote patronen die—hoewel ze niet in de naam van de Broederschap voorkomen—vermeld worden in haar *Statuten*:

– “*De Broederschap is speciaal onder de bescherming van Jezus Priester geplaatst, wiens hele bestaan priesterlijk was en blijft*”;¹

– “*Ze staat ook onder de bescherming van Maria, Moeder van de Priester bij uitstek en door Hem Moeder van alle priesters in wie zij haar Zoon vormt*”.²

De stichting

Dit is hier niet de plaats om een historische *excursus* over de oorsprong van de Broederschap weer te geven. Het verhaal ervan, uitgeschreven aan de hand van de woorden van degenen die toen aanwezig waren en nu nog leven, zou zeker veel interesse en nieuwsgierigheid teweegbrengen. Het is ook onze taak niet om de volledige geschiedenis van de oprichter van het werk, Mgr. Lefebvre, weer te geven: dat zou ons te ver van ons onderwerp

Tijdens hun paasverlof spenderen enkele seminaristen van Zaitzkofen vreugdevolle dagen in onze priorij.

brengen. Maar we moeten toch in een paar woorden zeggen wie de man was die, kort voor de beslissende 1 november 1970, de drijvende kracht van deze congregatie was, maar die toen nog niet wist wat de Voorzienigheid nog voor hem had weggelegd.

Mgr. Marcel Lefebvre was in de eerste plaats een missionaris, die gedurende 13 jaar veel ervaring opdeed met het apostolaat in Afrikaanse landen. Hij was heel zijn leven een religieus van de congregatie van de Paters van de Heilige Geest. Hij werd, na zijn eerste jaren als priester, professor filosofie aan het seminarie van de kloosterschool van zijn congregatie. In 1948 werd hij door de Heilige Vader tot apostolisch delegaat voor heel Franssprekend Afrika benoemd en bleef dit tot 1959. Vervolgens was hij gedurende zeven jaar aartsbisschop van Dakar in Senegal, tot aan zijn terugkeer naar Frankrijk, waar hij in 1962 het bisdom Tulle leidde, en uiteindelijk werd hij Algemeen Overste van zijn congregatie. Maar aan het einde van deze briljante en gevarieerde kerkelijke loopbaan, wachtte de rol van stichter op hem ...

Monseigneur heeft echter niet alles helemaal alleen uitgedacht, en, om de waarheid te zeggen, was hij het niet die het initiatief nam; het was een groep seminaristen van het Frans seminarie in Rome die—aan het eind van de jaren zestig—de leerstellige en liturgische vernieuwingen beu waren, die in de nasleep van de nieuwe stroming die ingehuldigd werd door het Tweede Vaticaans Concilie van alle kanten opdoken en schade aanrichtten. Ze vroegen aan de prelaat, die nu oud was, om hen te helpen en bij te staan in hun priesteropleiding. Monseigneur aanvaardde dit.

We moeten, zoals Mgr. Lefebvre zelf vaak deed, in herinnering brengen dat de echte oorzaak van alles gewoon de Katholieke Kerk was die, in de persoon van de plaatselijke bisschop van het bisdom dat Monseigneur gekozen had voor de opleiding van zijn seminaristen, de *statuten* van deze nieuwe priestercongregatie had goedgekeurd. Het betrof het bisdom Lausanne, Genève en Fribourg; deze laatste stad was de stad waar de Franse bisschop een eerste verblijf had gevonden (vóór de aankoop van het huis in Écône). De bisschop van Fribourg, Mgr. Charrière, die Mgr. Lefebvre kende, was het ermee eens om de Priesterbroederschap Sint-Pius X, volgens de regels van de Kerk, canoniek op te richten als *pia unio* (vrome vereniging) in zijn bisdom. Enkele maanden later stuurde de Prefect van de Heilige Congregatie voor de Clerus, Zijne Excellentie Kardinaal Wright, de gebruikelijke lofbrief voor het begonnen werk: zo zegende de Rooms-Katholieke Kerk deze stichting in 1970 en 1971.

De leden

Maar door wie wordt onze congregatie gevormd? Wie kan er deel van uitmaken? Om aan te geven voor wie ze bedoeld is, is de volledige lijst direct onder de titel in de *Statuten* te vinden.

In de eerste plaats **geestelijken**, vooral **priesters**, die inderdaad de meerderheid van de leden uitmaken; het is voor hen dat de Broederschap werd opgericht en zij zijn er, om zo te zeggen, de ziel van; dan de **seminaristen**, dat

wil zeggen zij die nu de priesteropleiding volgen in één van de internationale seminaries van de gemeenschap, maar die, vanaf het moment van hun *verbintenissen* (zie verder), de Constituties naleven, en die net als de leden genieten van de geestelijke en materiële voordelen.

De **Broeders**, die Monseigneur in het leven had geroepen om de priesters te helpen en die de drie religieuze geloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid aan de Oversten van de Broederschap afleggen. Ze bieden zowel geestelijke steun door hun gebed en het beoefenen van de deugd van Gods-dienst, als hulp in de liturgie, in het catechismusonderricht en bij de meer materiële taken in een priorij, een school, enz.³

De **Oblaten** die, hoewel ze officieel geen religieuze geloften afleggen, zich ertoe verbinden om onder de directe leiding van de plaatselijke Oversten van de Broederschap te zorgen voor materiële hulp in de huizen van de gemeenschap waaraan zij zijn toegewezen; zij nemen deel aan het gemeenschappelijk gebed en dragen een religieus habijt. In het algemeen gaat het over—zoals het door de *Statuten* zelf voorzien is—ofwel kloosterlingen van andere congregaties, die gedwongen worden om deze congregaties te verlaten omdat ze niet trouw zijn aan de traditionele leer van de Kerk en die bij de Broederschap willen aansluiten, ofwel personen die omwille van hun leeftijd niet kunnen intreden in de congregatie van de Zusters van de Priesterbroederschap Sint-Pius X, maar die *“het leven van de wereld willen verlaten om in de geest van de Broederschap te leven”*.⁴

Tertiarissen zijn ook lid, het zijn leken of priesters die willen leven volgens de geest van de Broederschap Sint-Pius X. Ze aanvaarden de regels van de Derde Orde en ze genieten van de geestelijke voordelen van het gebed en de voorspraak in de schoot van de Broederschap.⁵

Hoewel ze niet voorkomen in de *Statuten*, kunnen we ten slotte niet nalaten de **Zusters van de Priesterbroederschap Sint-Pius X** te vermelden, een congregatie opgericht door Mgr. Lefebvre zelf *“[...] ten minste in gedachten en verlangen, op hetzelfde moment als de Priesterbroederschap”*.⁶ Deze congregatie heeft dezelfde structuur als de Broederschap, met een eigen Algemeen Overste en haar eigen hiërarchische orde. Ze horen echter bij elkaar, ze is onlosmakelijk met de Broederschap Sint-Pius X verbonden door dezelfde spiritualiteit, dezelfde leer, hetzelfde apostolaat.⁷

Omdat de Broederschap in het oorspronkelijk plan van Mgr. Lefebvre opgericht was als *pia unio*,

moesten de priesters opgenomen worden in een bisdom en bijgevolg afhangen van de plaatselijke bisschop⁸; in de *Statuten* was er echter al voorzien dat de gemeenschap de nodige stappen zou ondernemen om een Gemeenschap van pauselijk recht te worden en bijgevolg de mogelijkheid te hebben om haar leden te incardineren. Dit gebeurde met het *Decretum laudis* van Kardinaal Wright op 18 februari 1971, die deze overgang bekrachtigt; sindsdien worden alle leden opgenomen in de schoot van de Broederschap, door middel van een verbintenis, die uitgesproken en ondertekend wordt ter gelegenheid van het feest op 8 december. Deze verbintenis wordt jaarlijks aangegaan net vóór de wijding tot subdiaken; voordien moeten de leden hun definitieve en eeuwige verbintenis aan de Priesterbroederschap Sint-Pius X hebben uitgesproken. ► **WORDT VERVOLGD**

VOETNOTEN

- ¹ Statuten, reglementen en ceremonieën van de Priesterbroederschap Sint-Pius X (in dit artikel: Statuten), § 1-3.
- ² Ibidem, § 1-4.
- ³ Statutis, de regulis peculiaribus fratrum Fratritatis sacerdotalis Sancti Pii X, n° 3 : “Het specifieke doel van de Broeders van de Broederschap is om de priesters te hulp te komen in al hun bedieningen, zonder hen te vervangen in hun priesterlijke taken, maar door hun apostolisch werk op verschillende manieren te vergemakkelijken [...]”. Het gaat dus evengoed om een materiële hulp in de strikte zin, zich bezighouden met activiteiten zoals economaat, vervoer, tuinieren, koken als om een meer “apostolische” hulp zoals catechismusonderricht voor de kinderen, of een liturgische hulp zoals het verzorgen van de zang en het dienen van de Mis.
- ⁴ Statuten van de Zusters Oblaten van de Broederschap Sint-Pius X, nr. 1, a) en b). Bij nr. 2, lezen we: “Deze personen vragen aan de Algemeen Overste van de Priesterbroederschap Sint-Pius X om hen te ontvangen zodat ze zich kunnen heiligen door contact met de Broederschap, door van het Heilig Misoffer de onuitputtelijke bron van hun geestelijk en religieus leven te maken. Ze leven eveneens om zich volgens hun talenten te geven aan de werken van de Broederschap, om zo de priesters te hulp te komen, zowel in de Seminaries als in de priorijen en de scholen.”
- ⁵ Statuten, Regels voor de Derde Orde van Sint-Pius X.
- ⁶ Conferentie voor de Zusters van de Broederschap, 11 december 1975, Albano.
- ⁷ Cf. Cor Unum nr. 124, november 2019.
- ⁸ Statuten, hfst. IV § 2.

Enkele jongemannen maken tijdens de Paasvakantie een tocht door de heuvels van Wallonië. Onder nogal gure weersomstandigheden maken zij toch enkele interessante en verrijkende dagen mee.
Fietstocht in de zomer van zondag 25 t.e.m donderdag 29 juli 2021, aanmelden bij Br. René Maria, tel: 0499692904, e-mail: br.renemaria@fsspx.email

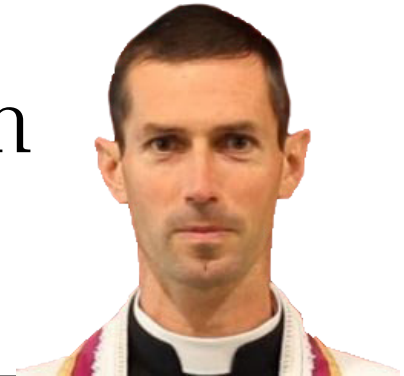
Ongewenste indringers hebben hun weg gevonden naar de kaarsenkast in de kerk. De eerste sporen kwamen aan het licht bij een stomp tegen de houten wand van de kast. Een fijn poeder viel eruit. Toch moest de grootste verrassing nog komen. De Broeder ontdekte bij het openmaken van de bodem van de kast een grote kolonie boktorkevers, die onze kast zo lekker vonden dat ze zelfs hun vrienden uitgenodigd hadden om een groot coronafeest te houden. Enkele planken waren al zover opgegeten, dat ze nog maar nauwelijks aan elkaar hingen. Bijna was de kast ingestort, maar daar heeft de Broeder dan een stokje voor gestoken. De kast werd gedemonteerd en ingestreken met een niet zo goed smakend goedje. De rotte platen werden vervangen door platen om je tanden op kapot te bijten en de kevers werden door de slurf van een stroomverterende, lawaaijerige olifant opgezogen. Gelukkig waren de indringers op tijd ontdekt!

De jeugd van de E.K. (Eucharistische Kruistocht) gaat een dag op stap. Omdat vanwege Corona het Kerstkamp niet is doorgegaan, is er tijdens de Paasvakantie een daguitstap uitgestippeld door E.H. De Clercq. Twee groepen trekken met allerlei mooie opdrachten door een groot park langs het water. Eén keer moet het water overgestoken worden met een vlot aan een kabel. We krijgen een rondleiding in de dorpskerk en ten slotte hot-dogs bij enkele gelovigen. Eindelijk weer een beetje normaliteit in de aanloop naar het zomerkamp!
Zomerkampen: jongens en meisjes apart, maar op dezelfde datum: 1 – 12 augustus 2021, aanmelden bij E.H. De Clercq, tel: +31-402834505, e-mail: m.declercq@fsspx.email

Wat was de zonde van de Sodomieten?

E.H. Bernard de Lacoste, Directeur van het Seminarie van Écône (Bron: *Courrier de Rome* nr. 638)

Tot dusver dacht iedereen dat de steden Sodom en Gomorra door God waren vernietigd als straf voor hun homoseksuele praktijk. Daarom zijn de termen *sodomie* en *homosexueel* in de taal zo goed als synoniem. Welnu, de Pauselijke Bijbelcommissie heeft onlangs een nieuwe tekstverklaring verdedigd: het is omdat ze de vreemdeling niet hadden verwelkomd, dat de steden door God zo streng zijn gestraft. Wat moeten we denken van een dergelijke interpretatie?

1. De Pauselijke Bijbelcommissie

Laten we eraan herinneren dat dit orgaan in 1902 werd opgericht door paus Leo XIII. De Heilige Vader kende er een drievoudige taak aan toe: Bijbelstudies bij de katholieken aanmoedigen, verkeerde meningen met betrekking tot de Heilige Schrift weerleggen en de hete hangijzers op Bijbelgebied bestuderen. In 1971 maakte Paulus VI van deze Commissie een raadgevend orgaan dat in dienst staat van het Magisterium en verbonden is aan de Congregatie voor de Geloofsleer, waarvan de prefect ook de voorzitter van de Commissie is. Zich buigen over de interpretatie van Genesis, de zonde der Sodomieten uitleggen zoals door de heilige schrijver verteld, behoort dus zeker tot de taken van deze instelling.

2. Het relaas van Genesis

In hoofdstuk 19 verhaalt de heilige tekst dat twee engelen in een menselijke verschijningsvorm 's avonds de stad Sodom binnengingen. Lot, die hen zag komen, drong erop aan dat ze bij hem zouden logeren. Ze gingen uiteindelijk op het aanbod in, namen een avondmaal en maakten zich klaar om te gaan rusten. De Heilige Schrift vervolgt: "Nog hadden zij zich niet ter ruste gelegd, of de mannen van de stad omringden het huis, de mannen van Sodoma, jong en oud, het hele volk tot de laatste

toe. Zij riepen tot Lot: Waar zijn die mannen, die vanavond bij u gekomen zijn? Breng hen naar buiten bij ons, opdat wij er omgang mee hebben". Hier betekent *er omgang mee hebben* [in de neo-Vulgaat staat immers: "*ut cognoscamus*", "op-/zodat we (hen) kennen", NVDV] geen verstandsdaad. Zoals de exegeten uitleggen, wordt die term in de Bijbel dikwijls als een eufemisme gebruikt om het hebben van geslachtsverkeer ["omgang" of "gemeenschap", NVDV] uit te drukken. Er staat bijvoorbeeld geschreven: "De mens [Adam] *had gemeenschap* [Lat. "*cognovit*", NVDV] met Eva, zijn vrouw; zij werd zwanger en baarde Kain".¹ Het verlangen van de Sodomieten is hier dus volkomen duidelijk en dientengevolge weerzinwekkend. Het vervolg van het verhaal bevestigt dat.

De Heilige Schrift gaat verder: "Lot ging naar buiten naar hen toe, maar sloot de deur achter zich dicht. En hij sprak: Broeders, dat kwaad moet gij niet doen. Luistert eens; ik heb twee dochters, die nog nooit bij een man zijn geweest. Die wil ik tot u brengen; en gij kunt met haar doen wat gij wilt. Maar deze mannen moogt gij niets doen, want zij staan onder de schutse van mijn dak. Ze schreeuwden: Ruk in!" Uiteindelijk greep God zelf in tegen het geweld van die mannen door hen met blindheid te slaan en Hij verhinderde hen aldus hun doel te bereiken.

3. De interpretatie van Rome

Dit is wat de Pauselijke Bijbelcommissie schrijft op 30 september 2019: "Het relaas heeft niet bedoeling het beeld op te hangen van een stad die volledig in de ban is van oncontroleerbare begeerten van homoseksuele aard: het hekelte eerder het gedrag van een sociale en politieke entiteit die de vreemdeling niet met respect wil verwelkomen, en hem dus wil vernederen in de vorm van een gedwongen ontrend onderwerpingsritueel. Lot

wordt eveneens bedreigd met die vernederende praktijk, omdat hij de vreemdeling, 'die onder de schutse van zijn dak staat', onder zijn hoede heeft genomen; en dat onthult het morele kwaad van de stad Sodom, die niet alleen weigert gastvrij te zijn, maar daarentegen niet aanvaardt dat iemand in haar midden zijn huis voor de vreemdeling heeft opengesteld. Lot had eigenlijk dezelfde gebruikelijke gebaren van gastvrijheid gesteld tegenover de twee 'engelen' als Abraham dat had gedaan tegenover de drie 'mannen' die bij zijn tent waren voorbijgekomen. Welnu, een dergelijke ontvangst maakt het voor Lot mogelijk om het heil te verkrijgen en voor Abraham de zegening van het vaderschap. Wie zich daarentegen tegen de vreemdeling verzet en hem diep beledigt, zal worden vervloekt, zoals de Heer aan de aartsvader heeft voorspeld: "Ik zal zegenen die u zegenen, maar die u versmaadt zal Ik vervloeken. Door u zal zegen komen over alle geslachten op aarde" (Gen. 12, 3). Die manier om het verhaal van Sodom te lezen wordt bevestigd door het boek Wijsheid (19, 13-17), waarin de voorbeeldstraf voor zondaars (eerst Sodom en vervolgens Egypte) wordt gemotiveerd door het feit dat ze "een bijzonder bittere haat tegen vreemdelingen" hadden betoond. Bij wijze van conclusie moeten we dus zeggen dat het verhaal van de stad Sodom blijk geeft van een zonde die bestaat in het gebrek aan gastvrijheid, waar nog vijandschap en geweld tegenover de vreemdeling bijkomen. Een gedrag dat zeer ernstig wordt bevonden en dus de strengste straf verdient, omdat de afwijzing van het verschil, van de behoeftige en weerloze vreemdeling een factor van maatschappelijke desintegratie is, die een mogelijk dodelijk geweld in zich draagt dat een gepaste straf verdient. We vinden in de verhalende tradities van de Bijbel geen aanwijzingen over homoseksuele praktijken, niet als afkeurenswaardig gedrag noch als gedoogde of begunstigde gezindheid (...)"²

4. De plicht van gastvrijheid

Het is waar dat de plicht van gastvrijheid in het Oosten heilig was en het nog altijd is vandaag. De gast is onschendbaar. Hem beschermen en hem verdedigen tegen alles en iedereen is de heiligste der plichten voor wie hem heeft ontvangen. Dat verklaart het vreemde gedrag van Lot, die bereid is de eer van zijn dochters op te offeren om zijn plicht van gastvrijheid te vervullen. Het is ook waar dat vreemdelingenhaat een gevoel is dat God altijd heeft afgekeurd. Onze Heer spreekt zelf in strenge bewoordingen over hen die weigeren om wie aanklopt te ontvangen.³ Maar daar ligt niet het hoofdmotief om de Sodomieten te bestraffen.

5. De zonde tegen de natuur

Alle katholieke interpreten hebben steeds begrepen dat de fout van Sodom homoseksualiteit was, op grond van de tekst van de Schrift zelf. Met andere woorden, als de steden Sodom en Gomorra zijn vernietigd door God, dan is dat als gevolg van de zonde van onkuisheid tegen de natuur, meer bepaald de seksuele omgang tussen personen van hetzelfde geslacht. Dat is de eensluidende interpretatie van katholieke schrijvers vanaf de vroegste tijden der Kerk tot het einde van de 20ste eeuw. Vreemdelingenhaat en een gebrek aan gastvrijheid zijn weliswaar zonden, maar in het relaas van Genesis zijn ze bijkomstig en ze verergeren slechts de fout van de Sodomieten. Het is eerst en vooral voor hun homoseksualiteit dat de bewoners van Sodom zijn gestraft door God. In het Nieuwe Testament schrijft Sint-Petrus dat de Sodomieten "ongebreideld in losbandigheid" waren.⁴ Kan een dergelijke uitdrukking slaan op een simpele weigering van gastvrijheid? De apostel Judas Thaddeus is nog veel explicieter in zijn epistel: "Sodoma en Gomorra [...] die ontucht bedreven [...] en tegennatuurlijke vleselijke lusten hebben nagejaagd, tot een voorbeeld gesteld zijn van de straf door het eeuwig vuur".⁵

6. De interpretatie van de kerkvaders

Sint-Augustinus stelt: "Wandaden tegen de natuur zijn zo ook altijd en overal verfoeilijk en strafwaardig, zoals die van de Sodomieten het waren. Wanneer alle volken die bedreven, zouden zij allemaal voor de goddelijke wet evenzeer schuldig staan, want deze heeft de mensen niet gemaakt om op die manier omgang met elkaar te hebben."⁶ Sint-Johannes Chrysostomus roept uit vanop de kansel: "Alle hartstochten houden een zekere schaamte in, maar niets is beschamender dan de vervoering voor mensen van hetzelfde geslacht, en de ziel wordt meer verzwakt, meer gesmaad door de zonde dan het lichaam door de lichamelijke ziektes. De mensen, zegt Sint-Paulus, hebben de rechtmatige geneugten van het huwelijk verruild voor afschuwelijke geneugten en verwerpen de natuurlijke harmonie der geslachten. Denk aan die regen die Sodom in brand stak. Het is een beeld uit deze wereld voor het werkelijke vuur waarin de zedeloze brandt in de hel. Wat moet de zonde die de hel over de aarde afriep enorm zijn geweest! O mens! Kunt gij uw edele inborst zo van haar waardigheid beroven!"⁷ Sint-Gregorius de Grote geeft als commentaar: "Het is omdat ze ontstoken waren in de verdorven lusten van een stinkend vlees dat de Sodomieten het hebben verdiend om tegelijk door vuur en zwavel te vergaan, opdat ze door een rechtvaardige straf zouden leren wat ze in een onrechtvaardig verlangen hadden gedaan".⁸ Sint-Thomas van Aquino leert, in volkomen

overeenstemming met de Kerkvaders, dat de inwoners van Sodom zijn gestraft, omdat ze de tegennatuurlijke zonde tussen personen van hetzelfde geslacht hadden begaan.⁹

7. De wellust, een hoofzonde

Een hoofzonde wordt zo genoemd omdat ze andere zonden voortbrengt. Welnu, de wellust, of onzuiverheid, is een hoofzonde. Men begrijpt dus waarom de Sodomieten, die zich hadden overgegeven aan de wellust, in velerlei andere zonden vervielen. “De Sodomieten bedreven veel kwaad en zondigden tegen Jahwe”, zegt de Schrift.¹⁰ Sint-Gregorius de Grote noemt de dochters, of gevolgen, van de wellust: geestelijke blindheid, onbedachtzaamheid, onstandvastigheid, haastigheid, eigenliefde, haat tegen God, afschuw van of wanhoop over het toekomstige leven.¹¹ Daarom ook bedreven de Sodomieten volgens de profeet Ezechiël¹² een veelheid van zonden: hoogmoed, gulzigheid, ledigheid, ik-zucht enz., waaronder allicht ook een gebrek aan liefdadigheid jegens reizigers en vreemdelingen moet worden gerekend.

8. De katholieke moraal in gevaar

Het is zelfs met de beste wil van de wereld moeilijk om in dit document van de Bijbelcommissie slechts een onschuldige verklaringsfout te zien. De Sodomieten worden zwaar gestraft door God voor hun homoseksuele praktijk en de deskundigen van Rome zien er slechts een fout tegen het gastrecht in. Tezelfdertijd promoot paus Franciscus het geregistreerd partnerschap tussen personen van hetzelfde geslacht¹³ en hij verkondigt van tijd tot tijd de verwelcoming van vreemdelingen en de opening van de grenzen voor migranten. Louter toeval? Hebben de Romeinse exegeten de opdracht om het woord van God te begrijpen en te interpreteren of om de zin van de Schrift te verdraaien ten voordele van paus Franciscus’ bedenkelijke beleid? Men moet trouwens wel blind zijn om níét vast te stellen dat nu, in de eerste helft van de 21ste eeuw, homoseksualiteit zich uitbreidt, begunstigd als ze wordt door de opdringerige media, de machtige LGBT-lobby’s en de burgerlijke wetgevingen. Onze grote steden gaan weldra op Sodom lijken. Gaat achter die verklaringsfout niet de wil van heel wat hooggeplaatste kerkleiders schuil om de katholieke moraal inzake seksualiteit te wijzigen?

9. Een gewone dagelijkse zonde?

Men zou verbaasd kunnen zijn over de strengheid waarmee God Sodom heeft gestraft. Is ze niet buiten verhouding? Nochtans is de goddelijke wet van

het Oude Testament, die enkele eeuwen later aan Mozes zal worden gegeven, niet minder streng jegens homoseksuelen: “Met een man moogt gij geen omgang hebben als met een vrouw; dat is een gruwel”.¹⁴ “Als een man met een andere man omgang heeft als met een vrouw, begaan beiden een afschuwelijke daad. Zij moeten ter dood worden gebracht; zij hebben hun dood aan zichzelf te wijten”.¹⁵ Natuurlijk moet die straf in de context van de oude wet worden geplaatst, een wet van vrees en dienstbaarheid. Niettemin heeft de goddelijke berisping van bepaalde seksuele praktijken het voordeel van de duidelijkheid. Sint-Thomas preciseert: “Als de zonden van het vlees laakbaar zijn omdat ze de mens verlagen tot het beestachtige in de mens, dan zijn de zonden tegen de natuur het des te meer omdat ze de mens nog lager dan het beest doen vallen. (...) Onder alle zonden van onzuiverheid zijn de zonden tegen de natuur de ergste”.¹⁶ Aan een tegenwerper die deze zonde licht vond, aangezien ze God of de naaste geen schade berokkent, antwoordde de ‘doctor angelicus’: “De zonde tegen de natuur schendt de natuurlijke orde, die van God komt. Door deze zonde wordt dus God zelf beledigd, de ordenaar van de natuur”.¹⁷

10. Conclusie

Het is bedroevend en verontrustend om vast te stellen dat de auteur van die verkeerde Genesis-interpretatie niet een verklaarde vijand van de Heilige Kerk noch een LGBT-lobby is, maar de Pauselijke Bijbelcommissie, het Romeinse orgaan dat juist als opdracht heeft om de katholieken in te lichten over de betekenis van de Schrift. Het schandaal is des te groter daar het werk in kwestie van een voorwoord is voorzien door kardinaal Ladaria, de prefect van de Heilige Congregatie voor de Geloofsleer. Waar zijn de hoeders van de orthodoxie?

VOETNOTEN

- ¹ Gen. 4, 1.
- ² *Wat is de mens? Een routebeschrijving van een Bijbelse antropologie.*
- ³ Mt. 10, 14.
- ⁴ 2 Petr. 2, 7. Vertaling door Pirot van de Vulgaat-uitdrukking “*nefandorum iniuria ac luxuriosa conversatione*” [“effrénés dans la débauche”, NVDV]. [In de Petrus Canisius-vertaling, die op haar beurt uitgaat van de neo-Vulgaat, is sprake van “het liederlijk gedrag van tuchteloze lieden”].
- ⁵ Jud. 1, 7 Petrus Canisius-vertaling. [De vertaling door Fillion in het origineel luidt: “Sodome et Gomorrhe, qui se livrèrent à l’impureté et à des vices contre-nature, sont devant nous comme un exemple, subissant la peine du feu éternel”, NVDV].
- ⁶ *Belijdenissen*, boek III, hfdst. 8 [vertaling door Gerard Wijdeveld, NVDV].
- ⁷ Vierde homilie over de brief van Paulus aan de Romeinen.
- ⁸ *Moralia in Job*, boek 14, n° 23.
- ⁹ Commentaar op het eerste hoofdstuk van de Brief aan de Romeinen.
- ¹⁰ Gen. 13, 13.
- ¹¹ Geciteerd door Sint-Thomas, IIa en IIae q. 153 art. 5.
- ¹² Ezr. 16, 49.
- ¹³ Zie *Courrier de Rome* van oktober 2020.
- ¹⁴ Lv. 18, 22.
- ¹⁵ Lv. 20, 13.
- ¹⁶ Commentaar op de brief aan de Romeinen, cap. 1, lec. 8.
- ¹⁷ IIa IIae q. 154 art. 12 ad 1.

De les van Beauraing

O.L.V. met het Gouden Hart

"De verschijningen van de Heilige Maagd te Beauraing", Pro Maria, juli 1959

De wonderbare feiten van Beauraing vergen van ons allen een groter geloof in de bovennatuurlijke werkelijkheden.

In onze tijden van materiële vooruitgang denken sommigen wel eens dat de techniek het godsdienstige verdrongen heeft en dat het geloof in een bovennatuurlijke, onzichtbare wereld slechts goed was voor eeuwen van wetenschaploos obscurantisme.

De Mariale Verschijningen geven sinds de 19de eeuw een afdoend antwoord op deze bewering.

Wij stellen er steeds hetzelfde vast: God stuurde zijn Moeder om de mensen te beletten nog langer dwaalwegen te bewandelen, en hen te leiden naar "de Weg die tot het Leven voert".

Beuraings Boodschap is tevens een samenvatting van de gehele Marialeer.

Hoe uitzonderlijk de verschijningen van Christus of Maria ook mogen wezen na de tijd van de eigenlijke openbaring, nooit dragen zij een nieuw element bij de geloofschat aan. Dikwijls bestaat hun rol hierin: dit of dat verwaarloosd punt van ons geloof in een nieuw daglicht te plaatsen.

Zo openbaarde Maria in Beauraing niets nieuws. Zij herhaalt het essentiële van de Evangelische leer. Indien allen die aanspraak maken op de naam van Christen het Evangelie daadwerkelijk beleven, het toepassen in hun individueel leven zowel als in het maatschappelijk leven, dan zal de samenleving gezond worden. Het grote heelmiddel is de terugkeer tot Christus en een rechtzinnige bekering. Terugvoeren tot Christus, dat is het doel. Daarom vraagt de Heilige Maagd te Beauraing dat men zou bidden, bedevaarten houden en een kapel bouwen waar zij de mensen naar de Verlosser in het Tabernakel—centrum en rijkdom van elk heiligdom—zou kunnen leiden.

Het is voldoende de woorden van Beuraings Verschijningen te beluisteren om een samenvatting

van heel de Rooms Katholieke Marialeer te bezitten.

Er bestaat, zegt Sint-Paulus, "maar één Verlosser: de God-Mens, Jezus Christus" (1 Tim. II, 5). Hij alleen is de onontbeerlijke Verlosser. (Hand. Ap. 4, 12). Maar het heeft Hem behaagd zich een Moeder te geven om werkelijk een mens te zijn. (Luc, 1, 31-35).

Met het oog op haar uitzonderlijke rol, die haar zó dicht bij God bracht, werd Maria's ziel voor de erfsmet behoed: «**Ik ben de Onbevleete Maagd**», zei de Dame van Beauraing. Dit voorrecht dankt zij echter aan haar waardigheid van Moeder van God:

Gebed tot Onze Lieve Vrouw van Beauraing

Onze Lieve Vrouw van Beauraing, Onbevleete Maagd, steeds zegevierend in de strijd voor God, bekeer de zondaars: Gij hebt het ons beloofd.

Laat hun de onbegrensde macht van uw Onbevleete Hart toekomen; voer de zielen die buiten Gods genade wandelen en dreigen voor immer verloren te gaan, terug in de vriendschap van God.

Moeder met het Gouden Hart, zie neer op onze ellende en troost ons in onze smarten. Toon dat gij de Gezondheid der zieken en de Troosteres der bedrukten zijt.

Koningin des hemels met het glanzend diadeem, ons geloof, onze liefde en onze dankbaarheid roepen u uit tot Koningin over onze harten en Vorstin over de wereld. Wij willen helpen om uw rijk uit te breiden: in ons zelf, door onze offervaardigheid en door een getrouwer beoefenen van uw deugden; in onze omgeving, door meer gebeden en ons apostolaat.

Uw rijk moge komen, o Koningin der wereld, opdat het rijk van Jezus, uw Zoon en onze Heer, zich moge vestigen. Amen.

«Ik ben de Moeder van God».

Van de Boodschap van de Engel af tot op Calvarië heeft deze Moeder steeds nauw en bewust met het Verlossingswerk van haar Zoon meegewerkt. Op het ogenblik van het grote Offer stemde zij geheel vrijwillig toe in de opoffering van haar Zoon.

Dankbaar voor deze algehele medewerking van zijn Moeder wilde Christus haar zonder uitstel deelachtig maken aan zijn triomf over de dood en aan zijn regeren in den hemel—zij herinnerde ons dit te Beauraing—**«Ik ben de Koningin van de Hemel»**.

Dit koningschap is niet alleen een eervolle onderscheiding: Christus deelt zijn gezag met haar die hierbeneden in zijn lijden ook deelachtig was aan zijn zoendood. Christus blijft de enige bron van genaden, maar toch wilde Jezus dat al de ons toebedeelde genaden ons door de handen van Maria zouden toekomen. Te Beauraing verklaart de Maagd en Middelaars dat zelfs de voornaamste genade voor ons, die van de bekering van ons hart, haar is toevertrouwd. **«Ik zal de zondaars bekeren»**, zei ze.

Zo is dus Maria's bijzondere uitverkiezing, haar Moederschap, haar glorie en haar universele en ononderbroken bemiddeling voor ons in het kort samengevat in de Boodschap van Beauraing. Hierbij sluit zich dan de openbaring van haar Onbevlekt Hart¹ nog als een welsprekende bekroning aan.

Eindelijk herinnert Beauraings Boodschap de zielen aan de noodzakelijkheid van een grotere getrouwheid aan hun godsdienstige verplichtingen.

«Bemint gij mijn Zoon? Bemint gij mij?»
vrog de Madonna van Beauraing.

De liefde waar zij om verzoekt uit zich in gebed en offerende liefde: **«Bid veel ... Bid altijd. Offer u op voor mij»**.

Wij moeten dus getrouw zijn aan ons dagelijks

Pinkstermaandag 24 mei: Bedevaart naar O.L.V. van Beauraing

Deze bedevaart is een initiatief van gelovigen.

Priesters van de FSSPX zullen aanwezig zijn om te preken en om bij de pelgrims de biecht af te nemen. Elke persoon en elk gezin komt op zijn eigen gemak en op zijn eigen verantwoordelijkheid.

Praktische inlichtingen en inschrijving bij de verantwoordelijke van de organisatie,
dhr. Frédéric Lefebvre: lefebvre.frederic@yandex.com
of +32 499 42 19 67

Lusparcours 1: 10 km || Lusparcours 2: 28 km

Start vanaf 8.30 u. te Beauraing

Gratis. Breng uw eigen lunch mee!

gebed en niet enkel bidden in tijden van angst, gevaar, ziekten en tegenspoed.

God is onze Meester en Vader te allen tijde: dus moet ons gebed Hem onze aanbidding en liefde vertolken zonder ophouden.

Wij moeten Gods wil volbrengen. Deze staat uitgedrukt in Gods “tien geboden”, in de geboden van de H. Kerk en in de vervulling van de plichten van onze staat.

Van het kerkelijk gezag zei Christus: “Wie U hoort, hoort Mij; wie u misprijst, misprijst Mij”. (Luc, X, 16).

Vele bedienen zich van God en Maria; weinigen dienen hen met een onbaatzuchtige en rechtzinnige vroomheid.

VOETNOTEN EN BRONNEN

¹ De votieve Mis van 't Onbevlekt Hart van Maria werd aan het Heiligdom van Beauraing toegestaan vanaf 1948.

Voor de volledige tekst zie onze website: <https://fsspx.be/nl/beauraing-de-verschijningen-van-de-heilige-maagd>

De H. Ansfried

(†3 mei 1010,
feestdag 3, 11 of 15 mei)

Br. René Maria

Ansfried wordt geboren rond 945 en de oude schrijvers noemen hem een zoon van Lambert, graaf van Leuven en Gerberga, een dochter van Karel van Lotharingen, dus uit de hoogste Brabantse adel. Zijn eerste levensjaren brengt hij door bij zijn oom, Aartsbisschop Rodbertus van Trier. Deze sterft echter in 956 aan de pest en de jonge Ansfried wordt door de familie ter opvoeding naar Aartsbisschop Bruno van Keulen gebracht. Bij Aartsbisschop Bruno krijgt hij les in alle kunsten die een edele ridder geacht wordt te beheersen: de Latijnse klassieken en kerkvaders, wapenkunde en landbouw; maar ook bidt men met de monniken de psalmen mee en leert de deugd te beoefenen.

Wanneer Ansfried ongeveer twintig jaar is, neemt koning Otto I hem op in zijn lijfwacht. In de herfst van 961 roept de Paus koning Otto om hulp. Otto I trekt met een Duits leger naar Rome, iedereen onderwerpt zich, de orde wordt hersteld en Paus Johannes XII kroont hem tot keizer. Volgens oude gewoonte houdt Otto I de nachtwake bij het graf van Petrus en kiest daarbij Ansfried om hem te vergezellen en te beschermen. Ansfried blijft vanaf dan de persoonlijke bewaker van de nieuwe keizer. Wanneer de keizer en Ansfried in 965 terug in Keulen komen, beloont Otto zijn trouwe lijfwacht met vele gunsten. Ansfried wordt graaf van Hoey en trouwt met Hereswit, gravin van Strijen in het land van Geertruidenberg. Al het gebied stroomafwaarts van Hoey tot aan de Biesbos komt onder zijn hoede. Als hoofdplaats met eigen tol en munt kiest hij Tiel, zijn kasteel is in Driel. Het door de Noormannen zo geteisterde gebied bouwt hij weer op. Ansfried brengt in Taxandrië (de Kempen) en Teisterbant (de Betuwe) orde en rust door enkele roversbenden te verslaan. Hij is door een innige vriendschap met Notker, de bisschop van Luik, verbonden en schenkt het graafschap Hoey aan Luik. In Thorn sticht

hij een onafhankelijke Rijksabdij. Benedicta, hun dochter wordt er de eerste heilige abdis. Benedicta's edele moeder wil zelf ook, met toestemming van Ansfried, intreden in Thorn. Zij sterft echter juist voordien in geur van heiligheid.

Dan sterft de bisschop van Utrecht en keizer Otto III overlegt met bisschop Notker wie de opvolger moet worden. Notker wijst Ansfried aan: hij zal de nog steeds dreigende Noormannen misschien vrees kunnen inboezemen. De keizer laat de bisschoppen en ook Ansfried naar Aken komen. Ansfried zegt: "Deze handen, die zo dikwijls het zwaard gehanteerd hebben, mogen geen bisschopsstaf voeren, en geen mijter mag het hoofd versieren, dat jarenlang de krijgshelm droeg." Maar Otto III houdt voet bij stuk en Ansfried ontvangt uit de handen van de bisschop van Keulen de bisschopswijding. Bij het altaar van O.L. Vrouw legt Ansfried zijn zwaard neer en zegt: "Tot heden heb ik met dit wapen aardse eer gewonnen en de vijanden der armen van Christus en der weduwen verjaagd; nu voortaan beveel ik mij aan mijn Meesteresse Maria, opdat ik door haar kracht eer en het heil van mijn ziel verwerve!" Nauwelijks heeft hij vanuit de zetel van St. Willibrord zijn bisdom overzien en zich van de nog heersende ellende overtuigd, of hij begint zijn rijke inkomsten aan te wenden "tot herstel van de dienst des Heren" en voor de armen, terwijl

hijzelf heel sober leeft. Ook laat hij op verschillende plaatsen in zijn bisdom versterkingen bouwen om de Noormannen af te weren. Rond 1005 gaan zijn ogen sterk achteruit en hij wordt blind. Desondanks neemt hij onvermoeid de belangen van het bisdom ter harte en gaat naar de bisschoppensynodes van Dortmund en Frankfurt, waar heilzame maatregelen worden genomen tegen ingeslopen misbruiken.

In 1007 of 1010, komen de Noormannen nog eens vóór de muren van Utrecht. Zij beweren niets kwaads van zin te zijn, hoewel zij kort voordien in Tiel kerken hebben geplunderd. De Utrechtenaren laten daarom enkel ongewapenden de stad in. Alpertus verhaalt: “Ofschoon het de barbaren zeer gemakkelijk zou geweest zijn de stad in te nemen, begrepen zij echter eerbied te moeten hebben voor de heiligheid van de plaats en een zo beroemde bisschop, die elders hun geluk in de weg kon staan, zodat zij zonder leed te doen wegtrokken.”

In 1006 sticht Ansfried niet ver van Amersfoort op een ruige heuvel in een waterrijk gebied de abdij Hohorst. In dit klooster komt hij vaak de nederigste

diensten verrichten. Zijn biograaf Alpertus verhaalt hoe de blinde Ansfried eens een dienaar beveelt hem naar de rivier te leiden. Daar schept hij water, maakt een bad klaar voor een melaatse en wast met eigen handen diens wegterende ledematen. Daarna legt hij hem in zijn eigen bed, geeft hem de volgende dag nieuwe kleren en verbiedt de dienaar de anderen er iets van te zeggen. In 1009 wordt Ansfried ziek en sterft er ten slotte op 3 mei 1010. Met innige liefde ontvangt hij de laatste Sacramenten. Thietmar zegt over zijn sterven: “Hij betuigde nog zijn overgroot vertrouwen op de H. Moeder Gods, aan wie hij zich en al het zijne geschonken had en bleef zich zolang met het kruisteken zegenen, totdat hij stervend hand en hart voor altijd mocht laten rusten.” Zijn lichaam wordt in de St. Maartenskerk te Utrecht begraven en er gebeuren wonderen bij zijn graf. Het nageslacht heeft hem altijd als een heilige beschouwd.

BRONNEN:

J.A.F. Kronenburg, *Neerlands Heiligen in de middeleeuwen*. Deel 1, Uitgeverij F.H.J. Bekker (Amsterdam, 1899).
(En andere minder belangrijke bronnen)

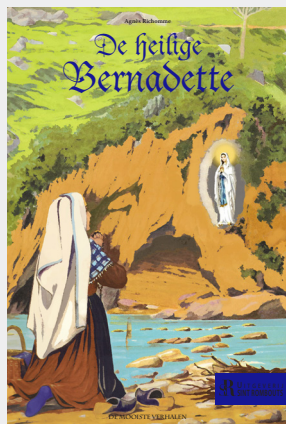

Het stripverhaal van de H. Don Bosco

€12

NIUW!

Heiligen zijn niet van de ene op de andere dag heilig geworden, ze waren niet zonder gebreken. Het is juist bemoedigend om te zien dat kinderen die later heilig geworden zijn, precies zoals wij geweest zijn en dat zij heel veel moeilijkheden hebben moeten overwinnen, te beginnen met het overwinnen van zichzelf. Don Bosco is zo'n heilige. In dit stripverhaal van de Patroonheilige van de jeugd vindt u 164 schitterende beelden die zijn leven schetsen. Een heel prijzenswaardig leven voor jong en oud!

Het stripverhaal van de H. Bernadette

€12

Het leven van de H. Bernadette Soubirous is een zeer stichtend. Geboren in een arm molenaarsgezin ging zij niet naar school. Bovendien leed ze aan astma. Maar op 11 februari van het jaar 1858 - ze was dus veertien jaar oud - verscheen aan haar een Vrouwe in een grot van de berg Massabielle bij Lourdes (Zuid-Frankrijk). Het was de Maagd Maria, de Onbevleete Ontvangenis.

Leer over O.L.V. van Lourdes en de H. Bernadette door de platen van dit boek, en uw liefde voor Onze hemelse Moeder zal zeker groeien.

Te verkrijgen in de kapellen van de FSSPX of via hemelstraat.info@fsspx.be

Gebedskruistocht

De H. Mis en de roepingen: onze schatten!

Don Davide Pagliarani, Algemeen-Overste (Dillwyn, de 25e april 2021, op het feest van St.-Markus)

Beste leden van de Broederschap, beste gelovigen, beste vrienden,

Op 11 november jongstleden vroegen wij uw edelmoedigheid uw smeekbeden tot de Hemel te verdubbelen, om namelijk door een gebedskruistocht de vrijheid voor de H. Mis en talrijke roepingen te verkrijgen.

Deze Kruistocht eindigde onlangs op Witte Donderdag en nu kunnen we eindelijk de resultaten verzamelen. Met overgrote vreugde zullen wij de eer hebben ze plechtig aan de H. Maagd Maria, onze Moeder, te overhandigen op de komende 1ste mei; de eerste dag van de maand die haar is toegewijd en tevens het feest van Sint-Jozef.

In deze weinige regels wil ik u hartelijk danken voor de inzet en de ijver waarmee u onze dringende oproep hebt beantwoord. In deze moeilijke tijden voor de Kerk en haar kinderen is de aanblik van deze heilige alliantie van gebed over de hele wereld een krachtige troost voor onze zielen en een vaste belofte van hoop op de onfeilbare hulp van de Hemel.

Wat zijn we dankbaar voor de moederlijke bijstand van de H. Maagd Maria! Overal ter wereld constateert men hetzelfde: ondanks gezondheidsbeperkingen en allerlei moeilijkheden trekken de gelovigen in steeds grotere getale naar de altaren waar onze priesters de H. Mis opdragen. Op veel plaatsen is het aantal gelovigen zelfs verdubbeld. Hoe kunnen we deze heropleving verklaren?

Allereerst door de kracht van het rozenhoedje. Onfeilbaar en altijd werkzaam bij het Onbevleed Hart, trekt deze magneet de ziel die het bidt tot God, en trekt over zichzelf—en haar omgeving—de zegeningen van God aan.

Ten tweede door de onvermoeibare en vindingrijke inzet van onze priesters, aan wie ik mijn grote dankbaarheid wil betuigen. Zelfs op eigen risico hebben zij met ijver en vurigheid gestreden om uw

zielen de hulp van de sacramenten te garanderen, waardoor zij vele nieuwe gelovigen hebben aangetrokken. Dankzij hun gedweë, soms gedurfde houding en de vrijheid van handelen die zij binnen de Broederschap genieten, is hun ambt nooit opgehouden op grootse wijze te schitteren en het goddelijke leven in overvloed te verspreiden.

Ten slotte, door de verdubbelde vurigheid en de nieuwe ijver waarmee ieder van u aan eigen heiliging werkt. Het valt niet te ontkennen dat de omstandigheden de verdoving waarin onze zielen misschien sluimerden, uitklaren. In deze tijden, evenals in andere, maakt de Goddelijke Voorzienigheid gebruik van de kwalen die zij toestaat om ons aan te sporen: we schatten de waarde van de H. Mis en de sacramenten hoger, omdat we er met meer ijver naar moeten zoeken, en we ervaren met meer liefde de geestelijke weldaden die we ontvangen, omdat we vrezen ervan te worden beroofd.

Dus, na deze oprechte dank, wil ik u aanmoedigen. Onze Kruistocht mag hier niet eindigen. De wereld en de Kerk hebben behoefte aan christenen die bidden en zich heiligen, opdat Onze-Heer zijn heerschappij zou uitbreiden: eerst in hen, en door hen in al de velen die door hun schittering geraakt worden. De Kerk en de wereld zijn stervende: God heeft zielen nodig die leven en wier geestelijke vitaliteit als nieuw bloed is voor de hernieuwing van onze maatschappijen. De wil van God, dat is uw heiliging.

Houden we deze intentie tot roepingen wakker in onze harten: Dat niets ons dierbaarder is dan genereuze zielen voor God op te wekken die bereid zijn om al hun kracht en heel hun leven aan Hem te wijden.

Moge God u zegenen, uw edelmoedigheid ondersteunen, en u allen toestaan in zijn Liefde te verblijven!

Belgie/Nederland: 16.982 — Totaal: 2.424.446

FSSPX in de Benelux

LET OP!
Verifieer in deze corona-tijd
de uren met de verschillende kapellen.

1. Antwerpen Priorij van het Allerheiligste Sacrament

Hemelstraat 23, 2018 Antwerpen
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 7.30 u.; 8.30 u.; 12 u.
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do, Vr 18.30 u.
Wo 7.30 u.
Za 10.00 u.

Aanbidding Ma, Di, Do, Vr 17.00 - 18.30 u.

2. Gent Sint-Amanduskapel

Kortrijksesteenweg 139, 9000 Gent
Tel. : +32 (0)3 229 01 80
e-mail: hemelstraat.info@fsspx.be

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis 10.00 u. & 11.15 u.

3. Brussel Christus Koning Priorij

Eendrachtstraat 37, 1050 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Gelezen H. Mis —

Weekdagen
Gelezen H. Mis 7.15 u.
Donderdag 8.25 u.

4. Brussel St. Jozefkerk

Square Frère Orban 1040 Brussel
Tel. : +32 (0)2 550 00 20
e-mail: bruxelles.stjoseph@fsspx.be

Zon- en feestdagen:
Gelezen H. Mis 8 u., 9.15 u., 18 u.
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 18.00 u.

5. Namen Kapel Saint-Aubain

Rue Delvaux 8, 5000 Namur
Tel. : +32 (0)2 550 00 20

Zon- en feestdagen
H. Mis 9.00 u., 10.30 u.

Weekdagen
Zaterdag 10.00 u.

6. Quiévrain Carmel du Sacré-Coeur

Rue des Wagnons 16, 7380 Quiévrain
Tel. : +32 (0)65 45 81 65

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.00 u.

Weekdagen
Gelezen H. Mis 8.00 u.

7. Steffeshausen Heilig Hartkerk

Steffeshausen 5, 4790 Burg Reuland
Tel. : +32 (0)80 46 00 13

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

8. Gerwen Priorij St. Clemens

Heuvel 23, 5674 RR Nuenen -Gerwen
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen:
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Ma, Di, Do 18.30 u.
Wo, Vr 7.15 u.
Za 8.30 u.

9. Leiden Kapel Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans

Sumatrastraat 197, 2315 BD Leiden
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 9.00 u.

10. Utrecht Sint Willibrordkerk

Minrebroederstraat 21, 3512 GS Utrecht
Tel. : +31 (0)40 283 45 05

Zon- en feestdagen
Hoogmis 10.30 u.

Weekdagen
Vr 19.00 u.
Za 11.00 u.

11. Kerkrade (Duitstalig) Kerk St. Maria ter Engelen

Pannesheiderstraat 71,
6462 EB Bleijerheide/Kerkrade
Tel. : +31 (0)45 567 13 97

Zon- en feestdagen
Hoogmis 9.30 u.

De erediensten worden verzorgd door
de priesters van de Priorij St. Bonifacius
Bottroper Strasse 295, D-45356 Essen
Tel. : +49 (0)20 166 49 22

12. Luxemburg Kapel Saint Hubert

Lameschmillen, 3316 Bergem
Tél. : +352 (0) 6 21 37 84 14
Tél. : +32 2 550 00 20

Zon- en feestdagen
Hoogmis (bel op voorhand)

Monstrans

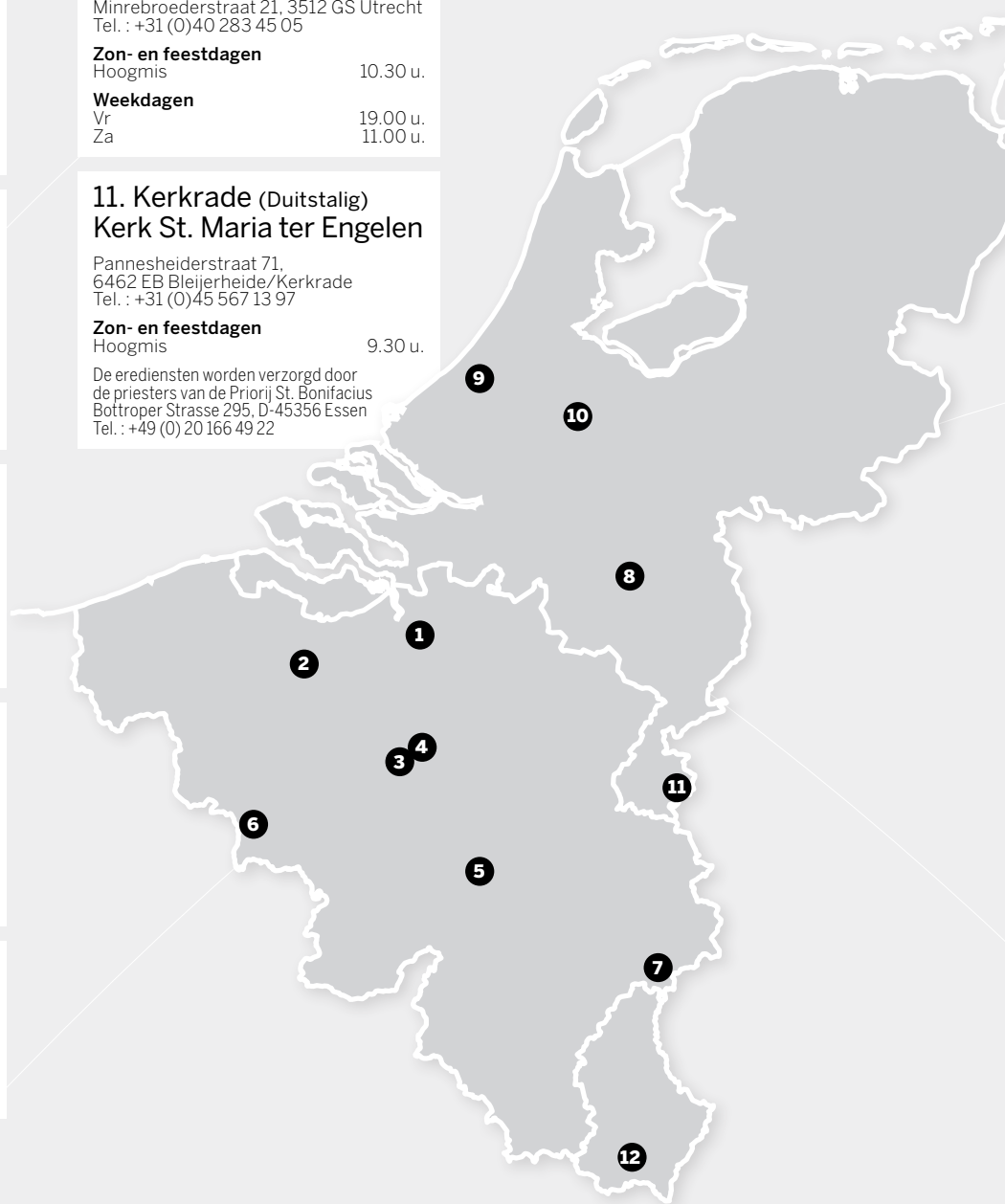
is het mededelingenblad van de
Priesterbroederschap Sint-Pius X,
van de

Priorij van het Allerheiligste Sacrament,
Hemelstraat 23,
2018 Antwerpen.

Verantwoordelijke uitgever
E.H. Joseph Verlinden, Prior

De 'Monstrans' wordt
u thuis opgestuurd,
indien u het ons laat weten.

Om de FSSPX in ANTWERPEN te steunen
IBAN : BE84 4062 0609 1159

Priesterbroederschap Sint-Pius X

F S S P X

De Priesterbroederschap Sint-Pius X (*Fraternitas Sacerdotalis Sancti Pii Decimi* – afgekort: FSSPX) is een internationale broederschap van bijna 700 priesters, gesticht in 1970 door Mgr. Lefebvre. Haar voornaamste doel is de vorming en ondersteuning van priesters. Zij heeft ook broeders, zusters en een derde orde voor leken.

Het doel van de Priesterbroederschap Sint-Pius X is het Katholieke geloof te bewaren in haar volheid en zuiverheid, door niets te veranderen, niets toe te voegen of niets weg te nemen van de waarheid, die de Kerk altijd heeft geleerd, en deugden ervan te verspreiden, vooral door het Rooms-Katholieke priesterschap. Een authentiek geestelijk leven, de sacramenten en de traditionele liturgie zijn de voornaamste middelen om de deugd en heiligheid te koesteren, en om het goddelijk leven van de genade tot de zielen te brengen.

De Monstrans probeert een kanaal voor het werk van de Priesterbroederschap Sint-Pius X in Vlaanderen te zijn om zielen te bereiken. We trachten te helpen om het geestelijk leven te verdiepen, de geschiedenis van het Christendom te begrijpen en het koningschap van Christus Koning in de Christelijke samenleving te herstellen in elk aspect.